

Zarys Kwantowej Teorii Uczniodynamiki

(An Outline of Quantum Pupildynamics Theory)

Ryszard P. Kostecki

(fragmenty)

I. Wstęp

Od dłuższego czasu fizycy borykają się z szeregiem problemów występujących w mechanice szkolnej. Problemy te są o tyle intrygujące, że ich ogrom i znaczenie rośnie wraz ze zmniejszaniem skali obserwacji. (...) Przykładowo: na poziomie makroskopowym teoria przewiduje kształcenie uczniów przez szkołę z dokładnością dochodzącą do 10^{-6} , przy czym występujące odchylenia są przewidywalne i opisane matematycznie przez grupę równań Głupola-Patałacha oraz Marginesa-Społecznego (przy czym za pomocą równań Marginesa-Społecznego można przewidzieć odchylenia rzędu 10^{-5} !). Jednak już przy obserwacjach rzędu 10^{-7} następuje całkowite załamanie stosowanych dotąd metod! Nie skutkują nawet poprawki relatywistyczne (np. ujęcie w ten sposób prędkości ucznia idącego do szkoły)! (...)

Poniżej chciałbym przedstawić teorię, która umożliwi rozwiązanie większości dotychczasowych problemów, a jednocześnie jest zgodna z najnowszymi pomiarami. (...)

II. Fundamentalne postulaty i założenia QPD

1. Nie można jednocześnie zmierzyć czasu wystąpienia klasówki i treści zadań na niej występujących.
2. Nauczyciel jest źródłem *pola imprezowego*.
3. Pole imprezowe rozchodzi się w czasoprzestrzeni z prędkością światła, ale jego zasięg maleje szybko do zera.
4. Pod wpływem realizowania kolejnych tematów lekcji w polu imprezowym powstają quasi-cząstki: *imprezony*.
 - 4.1. Kiedy stężenie imprezów przekroczy pewien poziom krytyczny (patrz równanie (4-3)), następuje wyładowanie w postaci imprezy, czyli *klasówki*.
 - 4.2. Energia imprezów jest większa od zera. Pomimo tego zostaje jednak zachowana energia całkowita, ponieważ występuje *Mistyczny Proces Imprezy*:
 - 4.2.1. Do czasu imprezy, będącej pomiarem (umiejętności uczniów), imprezony są quasi-cząstkami zero-energetycznymi.
 - 4.2.2. W momencie imprezy imprezony materializują się. Wtedy to od pola imprezowego zostaje zaciągnięty *dług energetyczny*.
 - 4.2.3. Dług energetyczny zostaje po bardzo krótkim czasie spłacony, ponieważ pole imprezowe otrzymuje energię od uczniów, poprzez ich wysiłek przeznaczony na napisanie klasówki.
 - 4.2.4. Czas trwania Mistycznego Procesu Imprezy wyraża się następującym wzorem:

$$T_{\text{imprezy}} < \hbar \frac{I_u}{I_n},$$

gdzie \hbar to stała Plancka, I_u to imprezowość układu, zaś I_n to względna imprezowość nauczyciela. Wzór ten wyjaśnia fakt, iż klasówki przy mniejszych wyładowaniach trwają krócej, przy większych zaś dłużej.

4.3.5. Względna imprezowość nauczyciela jest w skali mikroskopowej wielkością stałą dla danej jednostki (oczywiście, w czasie kwantowo istotnym). Zmienia się ona dopiero w skali $3 \cdot 10^8$ sekund (ok. 10 lat).

(...)

4.4. Całe wyładowanie imprezowe można opisać zespołem równań, z których pierwsze znajduje się poniżej, a następne wyprowadzone zostaną (jako mniej intuicyjne) w pkt. 15.2.7, 17.1, oraz 33.1.

4.4.1.

$$\frac{E_{\text{imprezy}} * T_{\text{imprezy}}}{T_{\text{ucznia}} * T_{\text{nauczyciela}}} < \hbar \frac{I_u}{2\pi},$$

czyli:

$$\frac{2\pi * E_{\text{imprezy}} * T_{\text{imprezy}}}{\hbar * T_{\text{ucznia}} * T_{\text{nauczyciela}}} < I_u.$$

E_{imprezy} = energia wyładowania imprezowego,

T_{ucznia} = czas pracy ucznia,

$T_{\text{nauczyciela}}$ = czas pracy nauczyciela.

(...)

4.4.7. Czasem uczniowie o niskim T_{ucznia} powodują ciąg zanikających oscylacji energetycznych z kilkoma wyładowaniami imprezowymi (słaba praca przed klasówką – słaba praca na klasówce – praca po klasówce – praca ucznia na kolejnej klasówce – (...) – koniec!). W niektórych kręgach oscylacje te z niewiadomych przyczyn znane są pod nazwą *maratonów*.

(...)

październik 1999
(wg pomysłu z 1997)